נערך ע"י יחזקאל הרטמן

גמ' שבת לו:

כירה א שהסיקוה בקש ובגבבא נותנים עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יתן עד שיגרוף או עד שיתן את האפר בית שמאי אומרים חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים תבשיל אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים אף מחזירין: **גמ'** איבעיא להו האי לא יתן לא יחזיר הוא אבל לשהות משהין אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום ומני חנניה ב היא דתניא ב חנניה אומר כל שהוא כמאכל בן דרוסאי מותר לשהותו על גבי כירה אע"פ שאינו גרוף ואינו קטום או דילמא ג לשהות תנן ואי גרוף וקטום אין אי לא לא וכל שכן להחזיר ת"ש מדקתני תרי בבי במתני' ב"ש

גמ' שבת לח:

א"ר זריקא א"ר אבא א"ר תדאי לא שנו אלא שעודן בידו אבל הניחן ע"ג קרקע אסור א"ר אמי ר' תדאי ג דעבד לגרמיה הוא דעבד ד אלא הכי א"ר חייא ה א"ר יוחנן אפילו הניחה על גבי קרקע מותר פליגי בה רב דימי ורב שמואל בר יהודה ותרוייהו משמיה דרבי אלעזר אמרי חד אמר ב עודן בידו מותר ע"ג קרקע אסור וחד אמר הניחן על גבי קרקע נמי מותר אמר חזקיה משמיה דאביי הא דאמרת עודן בידו מותר לא אמרן אלא ו שדעתו להחזיר אבל אין דעתו להחזיר אסור מכלל דעל גבי קרקע אע"פ שדעתו להחזיר אסור איכא דאמרי אמר חזקיה משמיה דאביי הא דאמרת על גבי קרקע אסור לא אמרן אלא שאין דעתו להחזיר אבל דעתו להחזיר מותר מכלל שבעודן בידו אע"פ שאין דעתו להחזיר מותר בעי ר' ירמיה תלאן במקל מהו הניחן על גבי מטה מהו בעי רב אשי פינן ממיחם למיחם מהו תיקו: **מתני'** ד תנור שהסיקוהו בקש

אגרות משה או"ח חי"א סי' צג

ולפ"ז אף בלא כסוי גם על הספתורים שעל ידם מקטינים ומגדילים אלא שיכסה רק את האש לבד נמי אפשר יש להתיר דגם בכסוי על האש לבד הוא היכר גדול שאין דעתו לחתות ולהגדיל האש יותר וכמו שנהגין הרבה. אך יותר טוב שהכסוי על פח המתבות יכסה גם את הספתורים כדי שההיכר יהיה גם במקום החתוי כמו הקטום שיש אולי לחוש שלא ירגיש בהכסוי ויחתה. ואף שהרא דבר רחוק מ"מ כיון שהיתר ההיכר מצינו בהיכר שבמקום החתוי אולי הוא דוקא בהיתר כזה. אבל ודאי זה לבד שיכסה את הספתורים ולא את האש לא יועיל שהעיקר הוא שצריך להראות שדעתו להחתיך שזה נראה יותר בכסוי האש. אבל כיון ששם היו תרוייהו למעליותא שמפחית את החום והיה במקום החתוי אפשר הוא בדוקא ולכן יש להחמיר לכסות גם את הספתורים. אבל כיון שיותר מסתבר שגם בלא כסוי הספתורים הוא היכר חשוב יש לחקל בשעת הדחק ואין למחות באלו הנהגים היתר בכסוי האש לבד.

תוס' שבת לו: ד"ה וב"ה

לסור להחזיר ומ"מ מה שיעור הוא נותן לתוך נע"מ להיכיר דקלקו בהכמה פעמים דצריך להחזיר ומוכח ר"י דמשמע שלא יוכלו להרתיחו מבעוד יום לסור להחזיר ומיהו בשבת אפילו רותח לסור להחזיר למען לתסר להחזיר לתוך אפילו רותח משמע שלא היה בשבת דילמא קומקמוס של חמין רותח הוה ועוד תומר ר"י דלמילו למימר דצריך שבת נמי לסור להחזיר לתוך אפילו רותח משמע שלא היה קר לא היה יכול להרתיחו מבעו"י וקשה לתפמ"ש היכי צריך להחזיר קדרה על גבי כירה בשבת והא תמר בפרק המביא כלי יין (פסח דף לג. ושם)

שולחן ערוך או"ח סימן רנג

ב ג כירה שהיא ג* גרופה וקטומה ונטל הקדירה מעליה מ אפילו בשבת מותר להחזירה נ [לט] כל זמן שהיא יט (יב) רותחת: [סגה] ס כ [מ] ע ועודה בידו: ס* [מא] נ ולא הניחה על גבי קרקע: [סגה] [מב] מ כא ולעמו (יג) להחזיר: ע ודוקא כב על (יד) גבה אבל לתוכה אסור פ ובתנור אסור להחזיר אפילו הוא גרוף וקטום והוא הדין לכופה אם הסיקו בגפת ועצים: הגה (י) [מג] ע ודוקא שהתבשיל מבושל כל צרכו [מד] פ ואז מותר להחזירו אפילו כג לכירה אחרת [מה] אבל אם לא נתבשל כל צרכו אסור אפילו לאותה כירה [מו] ע ויש אומרים דכל זה הינו אסור (יא) רק כד כשנטלו מן הכירה מבעוד יום ע"ל דאז כשנטלו מן הכירה (יא) רק כשנטלו מן הכירה מבעוד יום. ללמה הטעם, דאז נטלה להטמנה הראשונה, והוה כמטמין לכתחילה בשבת, כמו שכתב רמ"י [בשבת נמ, ג ד"ה אבל הניח] על הא לאסרינן בהניחה על גבי קרקע, מה שאין כן בנוטל בשבת:

ממחזירין אפילו בשבת לומר שלא על פי שהחזרה היא בלבד שנעשית בשבת שרי* וכ"ש ג הוא דמפלגינן בין עודן בידו להניחן על גבי קרקע אבל כשבלך בשבת בכולהו גווני שרי:

מיד בשבת: ו א כל שמותר לשהותו על גבי האש כשנותלים אותו בשבת [ג] אסור להחזירו למקומו. ואין מחזירין לעולם אלא על גבי כירה גרופה או מכוסה או בכירה וכופה שהוסקו בקש וגבבא. והוא שלא הניח הקדרה על גבי הקרקע אבל °משהניחה [ד] על גבי קרקע אין מחזירין אותה. ואפילו על גבי כירה גרופה או מכוסה. ואין מחזירין לתנור ולא לכופה שהוסקו

רמב"ם פ"ג מהלכות שבת

שמירת שבת כהלכתה פ"א

ל. ואולם פלטה חשמלית המיוחדת לשבת (טשולנט-פלטה) המיועדת לשמור על חום המאכל שעליה, ואין רגילים לבשל עליה וגם אי־אפשר להגדיל את מידת החום שלה, אינה טעונה כיסוי נוסף, ומותר להשהות עליה אוכל מערב שבת, ואף מותר להחזיר עליה את הקדירה (פג), והוא שימלא אחרֿשאר התנאים

בשם המהרי"ל, ור"י ע"ש הר צבי או"ח סי' קלו. (פג) שמעתי מהגרש"ז אויערבך זצ"ל, ונימוקו עמו, דבזה שמעמיד מערב שבת את הקדירה על פלטה כזאת, הר"ז חשיב כקטומה. וגם לא שייך הטעם של שמא יחתה, כיון שאין הפלטה מיועדת לבישול, וגם א"א להגדיל את מדת החום שלה, ודינה כקש וגבבא שמותר אף להחזיר, דעיין

ארחות שבת חי"א עמ' תקטז תשובה מהרב ואזנר

באופן שיש מנעול על גבי התנור דגם זה דינו כטוח בטיח, ורציונו לברר דעת מרן שליט"א אם אפשר לסמוך מטעם זה על הסרת הכפתורים של הגז מערב שבת, שאי אפשר לו לשבות את גודל האש בלי להרכיב אותם בחוזרה ואולי זה היכר חשוב כטוח בטיח.

ב. לפום ריהטא נראה דכן הדברים דהסרת הכפתורים גודמים מספיק שיהא דינו כטוח בטיח.

ביאור הלכה סי' רנג

שוב למחזיר זה מלוי נמלוקת הרלשונים ע"ם שהמיקר: * ודעתו להחזירה. הנה מלמע דמפקם למומרא בהמנעות שנעשו לזה בגמרא וע"כ ס"ל דמרמי בעיון שלא יניח ע"ג קרקע וגם יהיה דעתו הא ע"ג קרקע לסור אף שדעתו להחזירה וכן מקם המאבר לקמן בס"ג ע"ם וכ"ז הוא לחזל לשיטתו שכתב בע"א מאר שהביאו דעת הרלשונים שם"ל להחמיר בהניח ע"ג קרקע בכל גווני כתב ולפ להגה"מ שכתב בשם ספר המרומה דמדעתו להחזיר אף בהניח ע"ג קרקע מומר. והנה גרם לו לחומת אם דבריו לגמרי מפני שלא ראה לשום דעה המקממת עם דברי המרומה ונממת במחוש הר"ן דבית כן בשם הרא"ה וכ"כ בשלטי הגבורים בשם ריא"ז וכן הוא בהכרעת המאירי ע"ם וכן הביאו המוס' ר"פ במה טומנין מנהגי המקומות בענין הטמנה וכתבו דשמא ס"ל בהן ליישב דברי חזקיה משמיה דאביי בהניחו ע"ג קרקע אם דעתו להחזיר וכן בענין זה ברא"ם דמרמי בעיון אך לכאוף מצא עצה מחרת ליישב המנהג ע"ם) ולפ"ז אפשר שים להקל בהנלת הדבק דמדעתו להחזיר אף שהניחה ע"ג קרקע מו שהעדן בידו ולפ היה דעתו להחזיר בשפילקה יכול להחזיר ועכ"פ בעודן בידו ואין דעתו להחזיר מבמרת ודאי שים להקל בענת הנולך מאחר שגם הרמב"ם בהניחה וכן בהניחה ע"ג קרקע וכדומה ויהיה דעתו להחזיר מאחר שגם דעת הרב"י בהפוסקים המקילין כזה: * ודוקא

חזון איש או"ח לז, יב

להקל אפי' נתנן ע"ג קרקע, ויש מקום להקל בנתנן ע"ג קרקע אפי' באין דעתו להחזיר בלילוף דעת הר"ן להקל בנולך בשבת, ומ"מ לכתחלה להחמיר בהחזיר בהניחו ע"ג קרקע אפי' דעתו להחזיר שכן דעת הר"ש.

שבות יצחק ענייני שהייה פ"ח

בשם הגרי"ש אלישיב

ונמצא לפי"ז דאסור להשהות על פלטה חשמלית אפילו א"א להגדיל חומה, דכיון שגוף החימום שבה הוי אש גמור ולא תולדות האור, כאמור לא פלוג בכה"ג. ויכול לעשותה כקטומה ע"י שיתן עליה ניר אלומיניום עבה כדי שיצטן מעט את חומה.

מגן אברהם סי' רנג

לתסור: **לא על פי הכירה.** דהוי ליה כירה בגרופה וקטומה, שהרי הקדירה קוממת מת פי הכירה (הגהות מרדכי שבת רמז תנו פ, ו מגיד משנה שבת פרק כ"ג הלכה ד), וכן מבואר סימן שי"ח סי"ח [ג]. ואם כן יש לומר שעל גבי תנורים שלנו שרי לימן אפילו האש בתוך התנור, כיון שים מעזיבה המפסיק בין האש, וכן משמע סימן שי"ח סעיף ט"ו. וכמהרי"ל [הלכות שבת עמוד רט] כתב וז"ל, אם מונח עץ או דף על תנור, מותר להניח עליה קדירה, עכ"ל. וכן כתב הא

רי"ן שבת יז: מדפה"ר

מהו ולפי זה דוקא בנטלו מבעוד יום הוא דמתירינן אבל נטלו מבעוד יום לסור להחזיר ומיהו בשבת אפילו רותח לסור להחזיר למען לתסר להחזיר לתוך אפילו רותח משמע שלא היה קר לא היה יכול להרתיחו מבעו"י וקשה לתפמ"ש היכי צריך להחזיר קדרה על גבי כירה בשבת והא תמר בפרק המביא כלי יין (פסח דף לג. ושם)